ORDET FRITT.

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: (1) Skriv endast på en sida av papperet och med bläck. (2) Skriv så tydligt, korfattat och på sak gående som möjligt. (3) Undvik hätska utfall mot olika tänkande. (4) Anonyma uppsatser publiceras ej. (5) Diskussion i religiösa ämnen är förbjuden. (6) För i denna avdelning gjorda uttalanden ikläder sig redaktionen intet som helst ansvar. — RED.

"How would the Kaiser vote?"

"How would the Kaiser vote?" så frågas i dessa dar,
Av dem som vill ha Borden och graftsystemet kvar.
Hur ville Kaisern rösta? Det också en fråga var,
Och nu uppå densamma jag önskar att ge ett svar.

Hur ville Kaisern rösta, om han var i detta land?
Jag undrar om icke han ville med Borden skaka hand.
De äro varandra lika, av samma korn och skrot,
Och ändå så kan det frågas: "How would the Kaiser vote"?

Vem har bringat det arma Tyskland helt ut på avgrundens rand,
Och vem håller på ruinera det goda Canadas land?
Det är Borden och Kaisern som önska Klavbinda vår hand och vår fot,
Så det är ju lätt att veta "How the Kaiser would vote".

Vem är överpampen i Tyskland för krigsgalna junkrars parti?
Och vem är det här i Canada, som hatar sann demokrati?
Vem önskar mera att offra på Molocks altare än?
Jo, det är just Borden och Kaisern, var säker på det, min vän.

Vem önskar se stjärnor och ordner att dingla på krigares bröst
Och äro för stolta att lyssna till vanliga människors röst?
Och när med besked det graftas, de blott genom fingrarne se
Och privilegier låter till favoriterna ge.

Om tusen röster jag hade, i stället för en enda blott,
Så icke en röst jag lade för Bordens och Kaiserns komplott.
Min svaga stämma skall ljuda för frisinn' och arbetets män,
Ock icke för Borden som tydligt är Kaiserns andliga vän.

Om du är i vålet och kvalet, när du skall till valurnan gå,
Och icke är fullt på det klara, med vilket parti du skall stå,
Så tag helt simpelt röstsedeln och rösta Borden emot,
Det ges blott ett svar på den frågan: "How would the Kaiser vote"?

Fia Jansons Brorson.
Winnipeg, 1 december, 1917.

Jag är fast övertygad om, att det är djävulen och hans tjänsteman, kapitallisten, som förorsakar att du och jag måste sona med våra liv. Jag eller någon annan har något att säga, om vi ej fullföljer rättvisans lag, men när de stifta lagar för en fredlig medborgare som icke har förolämpat någon, och de då stiftar den ena lagen efter den andra för att få kasta snaran om vår hals, då synes det mig att det går för långt. Och kan jag omöjligt tiga och samtycka därtill. Så att nu när valdagen kommer, se till så att du kastar din röst för den som du vet vill landets välfärd. Kasta ej din röst för honom, som vill folkets ödeläggelse och landets ruin. Jag tycker för min enskilda del, att vi nu ha haft nog av de sista årens elände. Stå upp, bröder och systrar, på den stora dagen, nämligen den 17 december! Det blir då avgöringsdagen.

Skall låta höra från mig genom S. C. T. när jag kommer fram till bestämmelseorten.

E. A. Hoflin.

Familjefrågan.

I Ordet Fritt för den 14de november finna vi ett brev av en viss person, vilken omnämner de "ljusskygga", men som i själva början av sin skrivelse väcker misstanken att han själv gått vid sidan av rättmätig civilisation. Han säger: "Fastän tidningen kommer till oss i min hustrus namn, är det jag som betalar för den". Det kan vara en möjlighet att så är förhållandet, men det finnes män, som utan ringaste orsak använda liknande uttryck, och litet kritik häröver är alls icke något för mycket.

En del av dessa herrar framhålla sådant på skämt, andra på allvar. Båda hoparna äro långt efterblivna, ja, t. o. m. släpar sin tillvaro flera århundraden tillbaka.

Då jag tänker på dessa män, är det särskilt en, som drager uppmärksamheten till sig. Sedan många år tillbaka har denne man genom äktenskap varit förenad med en för vår tid mest värdefull kvinna. Han ser dock ej henne såsom sådan, och framför allt är han ytterst angelägen att låta henne förstå, att hon är ingenting, jämförd med honom. Grannarna säga helt annat, ty de se bättre. En av dessa sade, att den där mannen består av två ting, nämligen: skryt och klagan. Att skryta över sig själv, och klaga över sin hustru hör till hans dagliga bröd, emellan måltiderna.

Jag kommer nu särskilt ihåg ett tillfälle, då jag för en lång stund ej visste om jag skulle gråta eller skratta, men jag må erkänna, att det sistnämnda tog överhanden. Det var på det viset, att den stackars kvinnan sökte för en längre tid göra sitt yttersta, för att vinna ett tacksamt erkännande från sin man. Detta uteblev dock i alla fall. Överväldigad av missräkning sade hon gråtande till honom: "Min kära make, jag har sökt att göra mitt allra bästa för dig, men du synes ändå vara så missnöjd på mig!" "Du", sade han, "du är då den oresonligaste kvinna denna jorden bär! Skäms du inte? Har du ej levat tillsammans länge nog med mig för att veta, att allting är bra, då jag tiger? Nu har jag ej klagat på dig på flera da'r, är detta icke beröm nog, så vet icke jag!"

Då denne "raring" såg att mitt skratt var fyllt av vemod, och att detta förbyttes till lindrig vrede, vände han sig liksom ursäktande till mig och fortsatte: "Här får man gå och träla för att dra födan åt familjen, och här köpes den ena tygbiten efter den andra, och nog är det jag som får betala hela kalaset".

Vad jag svarade är ej av så stor betydelse, men nog av, jag fick mig en skrapa, t. o. m. hårdare än han vågade giva sin hustru mitt i krigstid. Och då kan man förstå att det ej var så lindrigt.

Emellertid, sönderriven som jag var, gick jag hemåt. På vägen mötte jag en kamrat, för vilken jag beklagade mig. "Ja", sade han, "jag har varit i samma knipa som du, men jag skall nämna en annan granne, som är raka motsatsen till den där pepparroten. Även han har en god hustru, men så har han också känsla att värdera henne såsom sådan. Aldrig använder han det orätta slagordet att han "försörjer sin hustru". Han är en man, värdig sin plats, men han vet att hon fyller sin, och den ena är lika värdefull som den andra. "Här ser du," fortsatte han, "att vad dessa hava, är en gemensam egendom. Om alla levde såsom dessa, så vore paradiset här, men som det nu är, så inverkar det onda på det goda, att det hela blir en vämjelig villervalla, såsom det hem du just nämnde". Jag samtyckte och tillade: Från fridfulla hem går man ej sönderriven, och man gör bäst uti att ha bekantskap med sådana, och framför allt söka få sitt eget hem att likna det bästa.

Peter Hultgren.

Vad är krig?

Krigen äro de mänskliga passionerna, ordnade i system.
Krigen äro hat och mord.
Krigen äro lögn och svek.
Krigen är den starkes övermod och den svages förödmjukelse.
Krigen håna Guds lagar och trampa människornas lagar under fötterna. Dess fana är våld och dess fältrop lika osannt som Napoleons yttrande, att Gud alltid håller med de flesta kanonerna och de starkaste bataljonerna.
Krigen vittna om vilddjuret i människan.
Krigen äro den brutala egenkärleken, som trampar på tallösa offer. Krigen äro Kain med vandringsstaven, som går igenom alla tidsåldrar såsom ett bevis på människans fall.
Du, som förhärligar krigen, har du någonsin sett en valplats under och efter slaget? Känner du fältlasarettet? Ja, de döda hava ro, men har du räknat krymplingarne och mätt de efterlevandes tårar? Känner du den kraft, som har gått till spillo, vet du, hur mycket bröd som har slitits från de hungrigas läppar för att kastas bort? Härjade åkrar kunna åter besås, nedbrända städer och byar kunna åter uppbyggas, men i släkternas glesnade leder sätta krigen ett stort brännmärke av förvildning och sedligt fördärv. Förhärliga icke krigen, tagen dem såsom Herren tog äktenskapsskillnaden, nämligen för människornas hårdhets skull.
Krigen torde ju finnas till, så länge den ena människans egenkärlek reser sig emot den andras.
Avväpning? Neutralitet? Avväpna lidelserna, röj ur vägen äregirigheten, maktlystnaden, avunden, ofördragsamheten, övermodet; uppfyll de tio budorden i överensstämmelse med kärlekens lag och tala sedan om neutralitet!
Sköna dröm om en evig fred, långtansfulla suck, som går igenom tiden ifrån släktenas tidigaste barndom, varför hånas du ständigt på nytt, varför dränkes du ständigt åter i strömmar av blod. Därför att profetens hänryckande förutsägande om den tid då lammet skall vila vid sidan av lejonet och barnet sticka sin hand in i huggormens bo, förutsätter att Herrens kunskap uppfyller allt land, liksom vattnet uppfyller havet". O, för oss dit, du heliga väsen, som styrer världarna och den eviga freden skall icke längre vara ett oupphinnligt mål och intill dess, gå din väg fram, du vassa svärd, som första gången drogs vid paradisets stängda port, fullborda ditt värv såsom människosläktets tuktomästare. Och när du drages för att försvara en evighetstanke eller en upphöjd idé, som förer oss närmare målet, så kom ihåg, att du drages som en protest emot krigen och icke såsom ett vittnesbörd om dess berättigande. Kom ihåg, att också du har rostfläckar av oskyldigt utgjutet blod, och sänk ödmjukt din udd för den "fred på jorden" som också du mot din vilja har kränkt uti striden.
Ryttaren på den röda hästen fortsätter sin ritt; hästens hovar trampa den gröna jorden, dess näsborrar spruta eld över land och hav; säkert och stadigt är den utrustad. Ja, mer än någonsin förr. För närvarande sitter han dag och natt i sin fulla prydno, sprider död, hunger, sjukdom emkring sig.
Bort, fagra tal om mänsklighetens framåtskridande, om civilisationens århundraden. Nej, tag bort ditt kristna namn, när dess eder äro brutna och dess plikter äro förgätna.
Den vällustiga valsmelodien förstummas, och vinet rinner ut i sanden, valurnorna stjälpas, talarstolarne vackla — kanonerna åtaga sig att skipa rätt. Ryttaren på den röda hästen är den enda domaren, och hans lagar är: Ve den övervunne! Så rider han framåt, ständigt framåt, väl vetande att för varje språng rycker han närmare sin egen tillintetgörelse.
Krigen hava intet annat förnuftigt mål är att förneka sig själva; ryttaren på den röda hästen rider mot tidernas slut, då stridens båge sönderbrytes, allt krig med storm och blodig klädnad uppbrännes i eld och intet folk skall mera lyfta svärdet mot den andra brodern. Eja, vore vi där! Varför dröjer ni?

O. A. Modigh.

Reflektioner över vad man hört och sett.

Undertecknad har åter "slitit sig lös" för en tid från farmarbetet, och är nu enligt fleras önskan ute på en föredragsturné. Man behöver icke komma "utom dörren" knappt i dessa tider förrän man förnimmer att det "jäser" i folkets sinnen, särskilt i vårt svenska folks. Den delen av dem som berörES av konskriptionslagen. Man får höra gamla män säga (kyrkomedlemmar t. o. m.) när deras söner nekats exemption: "Låt oss alla gå ut och kriga, men då skola vi vända gevären åt ett annat håll" — "Man borde lägga dynamit under den där hålan" (där tribunalen sitter). — Så talar en del som hjälpt till och hjälper till att underhålla, försvara och stödja sådana institutioner, tidningar, präster, som äro "krigshetsare". Sålänge andras söner läto sig slaktas, då var allt gott och väl, men då det kom inpå dem själva, då "gnälla" de. Om det icke vore för den stora okunnighet och bedrägeri som råder och förleder folket, så kunde man frestas och tänka eller t. o. m. säga: "Det är rätt åt dem". De få nu vad de velat ha. Men då man betänker huru folket i allmänhet missfostrats från vaggan till graven i många ting, både civila och religiösa, då måste man hysa sympati. "Mitt folk förgår av brist på kunskap". Huru vanvettigt är det icke emellertid att "koka av vrede och hämnd" och hata med våldsbragder mot en enstaka person eller flera, som äro regeringens tjänare och lakejer. Detta visar blott hur kortsynt man är och principlös. Nej, pejlar man djupet och söker efter orsakerna, så får nog var och en anledning att "knorra över sina egna synder", dumheter och försummelser.
Man vill icke tro något annat eller sätta sig in i något annat än de gamla idéerna och metoderna, och författningarna, i både det religiösa och politiska. Om det visas aldrig så klart att det bär åt förtappelse, att "Babel är oläkligt", så vill man dock hämta "salva, och söka läka det". Man vill försöka bevara det "nya vinet i gamla läglar", men förgäves.
I vissa settlement, i synnerhet sådana, där den vanliga ortodoxa kyrkoverksamheten bedrives och behärskar folket i allmänhet, där råder ännu jämförelsevis ett slags lugn, men det är dödslugnet före stormen, även på sådana platser jäser det i vissa sinnen och denna jäsning sprider sig i allt vidare kretsar. I andra samhällen återigen, där ett verkligt frisinne fått mera rådrum, där man kommit så långt, att man icke längre står under något visst partis förmyndareskap, där råder en annan slags jäsning, icke av hämnd och våld emot lokala tribunaler, men emot mera djupt rotade orsaker. Och en beslutsamhetens anda tillväxer, stödd på en klarare kunskap om grundorsakerna till eländet. Somliga unga män gå hellre i landsflykt, bliva "biltoga", och äro beredda på att hellre gå i fängelse än att böja knä för guldbelätet Mammonsväldet, och dess tjänare. Daniels, Sadraks, Omesakr och Abednegos heliga gudars ande är ännu icke död. "Ännu finnes det tusenden, som ej böjt knä för Baal. En dag komma de ut ur sin kammare då vreden har gått förbi, och "kvarlevan" har en härlig framtid.

"Vårt folk", trots påståendet att de äro ett "sjunkande folk" äro enligt min observation minst bedragna, med hänsyn till situationen av de folk jag möter, och detta bådar hopp för vår framtid.
De äro mera vakna och självständiga än man skulle våga hoppas, och de värdera ett ärligt budskap. Man klagar över deras inträsselöshet för "Guds ord", för "evangelium". Ja, det beror på, vad som förkunnas, för att vara Guds ord, och huru det tillämpas och exponeras. Min erfarenhet är, att "folket hör gärna" också i vår tid. Då "rikets evangelium" förkunnas icke blott då man av textens sammanhang och direkta innebörd nödgas att beröra prästerna och deras verksamhet i ens framställning.
Icke heller behöver man "tigga för kollekt". "Pöbeln", som herr Fredrikson (från sin upphöjda nivå) kallar dem, våra hederliga, arbetsamma, religiösa farmare. De kunna överraska en med sin liberalism. Tänken oss att en man, som varit frälsningssoldat och fostrats i frälsningsarméns skola, och verkat bland detta folk, som herr Fredrikson har, tänken oss, att en sådan skulle indirekt förvitas i fråga om att mottaga p ö b e l k o l l e k t e r. Det bevisar höjden av sann dumhet och elakhet! Men av sig själv, eller enligt sig själv och sin praktik, t o r d e hr. F. här döma andra. Hela hans skrivelse i C. P., som åsyftar min person, vittnar om, att han är "havande med vind, låghet och religiöst högmod", så knoga på bara och framföd hela fostret — håll ingenting tillbaka.
Stora folksamlingar samlas i Nya Sweden, Buford, Calmar och så långt jag hunnit med stort inträsse. Ganska få av vårt folk finnas här som ej hålla sig med S. C. T., och alla jag hört, tycka om den. Men redaktionens beslut i religionsfrågan, den har jag hört klandras skarpt. Ja, ja, den som lever får väl se, huru lätt det blir att ena vårt folk och verka för bl. a. "andlig kultur", och på samma gång stänga "kulturbärarens" spalter för tankeutbyte i den frågan!

N. J. L. Bergen.
Leduc, Alta., i november, 1917.

Till Svenska Nationalkomitén.

Red. av S. C. T.!
Om plats för nedanstående bedes vänligen.
För några dagar sedan uppvaktade tre delegerade från komitén för det under bildning varande svenska nationalbiblioteket några representanter från de svenska kyrkorna i Winnipeg samt frälsningsarmén, liksom tidigare skett med goodtemplarlogerna här i staden, för att närmare klargöra syftet och planen med detta nya för vårt svenska folk så betydelsefulla företag så att om möjligt ett kraftigt samarbete måtte komma tillstånd mellan svenskar tillhörande olika föreningar och samfund.
Med anledning av detta sammanträde beslöto representanterna för kyrkorna att utlysa ett mera allmänt möte för att dryfta denna behjärtansvärda sak samt överväga vad som vore och kunde göras från kyrkligt håll för att den önskvärda enigheten och samarbete i biblioteksfrågan måtte förverkligas.
Detta möte hölls torsdagen den 22 nov. kl. 2 e. m. i missionskyrkan och de tre svenska kyrkosamfunden, såväl som frälsningsarmén representerades.
Sedan herr A. Hallonquist valts till ordförande och herr Hammarstrand till sekr. upplästes det i Svenska Canada-Tidningen denna vecka införda förslag till stadgar för nationalbiblioteket som utarbetats. Därefter begynte samtalet. Den första fråga som då upptogs till behandling var: Huru skola vi, som representanter för de kyrkliga elementen bland svenskarna i Canada ställa oss till denna fråga om samarbete i biblioteksfrågan? Under samtalet hårom uttalades varma erkännanden för det inträsse varmed den komité som leder sin upprinnelse från goodtemplarnes möte vid Round Lake i somras gripit sig verket an och för det arbete den utfört särskilt i utarbetandet av det förslag till stadgar, som den nu publicerat så att den svenska allmänheten skulle få tillfälle att uttala sig om det.
Men på samma gång uttalades ett beklagande att komitén först nu i elfte timman så att säga närmade sig de kyrkliga för att få deras medverkan, under det att goodtemplarlogerna här i staden för en tid tillbaka uppvaktades. Detta förhållande fick emellertid ej stå som ett hinder i vägen för att mottaga den nu uträckta handen till samarbete, utan borde ett ärligt försök göras i den vägen. Mötet uttalade sig i överinstämmelse härmed enhälligt för samarbete.
Efter ytterligare en stunds samtal antogs två resolutioner som skulle tillställas komitén för Nationalbiblioteket.

1. Medvetna om den ingripande betydelse, som ett svenskt nationalbibliotek skulle komma att hava på vårt svenska folk i sin helhet och därmed även på våra svenska kristna samfund, beslutas härmed, att vi, representanterna från Svenska lutherska samfundet, Missionsförbundet, Baptistsamfundet o. Frälsningsarmén anhålla av förutnämnda komité att en paragraf intages i konstitutionen, som absolut bestämmer, att ingen omoralisk eller kristendomsfientlig literatur skall förefinnas i Nationalbiblioteket eller dess lokalavdelningar, icke heller böcker eller skrifter, som uteslutande behandla skiljoläror.
2. Beslutat att två representanter från varje kyrkosamfund utses för att i samråd med förutnämnda biblioteksKomité behandla förslaget till biblioteks-stadgar samt att resultatet sedan framlägges för allmänheten.

Införandet i stadgarna av en paragraf i överensstämmelse med den första resolutionen ansågs som ett nödvändigt vilkor för att kyrkosamfunden skulle kunna vara med om samarbete och en uppmaning kunna ställas till den kristligt sinnade delen av vårt svenska folk att verksamt taga del i saken var och en på sin ort vid lokalbiblioteks bildande.

Till sist beslöts, att ett kort meddelande över mötets förhandlingar skulle tillställas svenska pressen i Canada för publicering.

A. Hallonquist, ordf.
C. Hammarstrand, sekr.

Svenska Nationalkomitén kommer i dagarne att avgiva svar på skrivelsen härovan. Om detta svars innehåll ha vi ingen rätt att skvallra, och vi vilja icke heller diskutera de båda resolutionernas innehåll. Vi vilja endast fastslå några oegentligheter i skrivelsen. Det säges, att de personer, som sammanträdde voro representanter från svenska lutherska samfundet, missionssamfundet, baptistsamfundet och frälsningsarmén. Nu är emellertid förhållandet det, att dessa herrar icke voro valda representanter från något av de härovan nämnda samfunden, icke ens från de olika församlingarna i Winnipeg. De representerade ingenting annat än sig själva — och det var ej så fasligt mycket!
Vidare säges, att g o o d t e m p l a r l o g e r n a i staden uppvaktats av Nationalkomitén. Komitén har icke uppvaktat någon, den har endast besökt en del möten av e n goodtemplarloge i Winnipeg, av sjukhjälpsföreningen Norden och logen Strindberg av Vasa Orden. Vid dessa möten framlade komitén endast sitt program för den svenska allmänheten, som var närvarande. Den begärde ingen hjälp, intet understöd. Dessa föreningar uttalade sig av eget initiativ i favör av komiténs arbete och donerade frikostigt pänningmedel därför. När några medlemmar ur komitén besökte en del präster och andra, var det endast för att för dessa framlägga komiténs planer, för att dessa senare skulle framläggas inför de respektive församlingarna. Vi anse, det hade varit lyckligare, om Nationalkomiténs representanter gått direkt till församlingarna, liksom de gingo direkt till föreningarna. Det bör emellertid fastslås, att intet försök av närmande gjorts, ej heller uträcktes någon hand. Komitén står nämligen på fria fötter, den är nationell och oberoende av alla föreningar, organisationer och samfund. Den vädjar endast till de svenska individerna. Men om organisationerna som sådana vilja stödja komitén, mottages detta stöd med tacksamhet. Men komitén kan icke låta sig binda därav. Vi äro förvissade om att åtminstone den svenska lutherska församlingen i Winnipeg självmant följt föreningarnes vackra exempel, om den direkt besökts, oavsett vad dess pastor sagt eller tänkt.
Det bör även anmärkas, att man av någon anledning uttryckt sig i olika ordalag i de resolutioner, som tillställdes Sv. Nationalkomitén och pressen. I de resolutioner, som tillställdes Sv. Nationalkomitén, hette det "omoralisk, gudsförnekande eller k y r k o f i e n t l i g litteratur". I resolutionerna till pressen sade man "omoralisk eller k r i s t e n d o m s f i e n t l i g litteratur". I detta dubbelspel ligger antagligen en hund begraven.
Om skrivelsen i övrigt vilja vi icke yttra oss — åtminstone icke ännu. — RED.

MANITOBA GOVERNMENT SERVICE DEPARTMENT

Större fläskproduktion behöves.

Av HON. T. C. NORRIS, Manitobas premiärminister.

(SPECIELL NOTIS:—Frågan om ökad bacon-produktion är av sådan betydelse, att premiärminister Norris vädjan till farmarena angående den intages i detta nummer, ehuru den förekom i förra veckans nummer. Avsikten med denna vädjan är icke att beveka farmarena att hålla ett stort antal svin, för vilka de icke ha foder, utan fast hellre att få varje farmare i Manitoba att sörja för att skaffa sig minst en dräktig sugga över det antal, han höll i fjol. Genom att så en smula havre eller korn, att släppa grisarna på från i juni till i början av augusti, samt dessutom en smula vicker, där grisarna kunna beta från augusti och tills skördetiden är förbi, och om man därpå släpper in svinen i den avskurna åkern, kan årets smågrisar gödas genom att använda mindre än hälften av den säd, man måste använda, om man höll dem på en liten plats och gödde dem helt och hållet med säd.)

Jag uppmanar farmarena i Manitoba, att de anse det som en patriotisk plikt att avla så många svin som möjligt det kommande året. Matsituationen i Britannien och Frankrike är mycket allvarlig och vad man särskilt behöver är fläsk.

Statistik, noga utarbetad för några månader sedan, visade, att svinens antal i Europa reducerats med 32 miljoner svin sedan krigets utbrott. Reduktionen i svinens antal är alltså tretton gånger så stor som det samtliga antalet svin i Canada eller 100 gånger Manitobas svinantal. Det är även en lika stor nedgång i antalet kreatur. För några dagar sedan såldes bacon för 60c. pundet i London. England.

Ehuru ingen formell garanti angående prisen på svin ställts av dominionregeringen, kan med största säkerhet gå ut från, att de höga prisen komma att länge hålla sig. I Förenta Staterna har matkontrollanten garanterat regeringens medverkan till att priserna i Chicago icke skola falla under $15.50. Det är emellertid säkert, att genomsnittsprisen bli högre den tid; då detta skrives äro goda svin värda 16c. pundet i Winnipeg. Till sådana priser kunna farmarena avla svin med god förtjänst, även om foderprisen skulle stiga högre än de nu äro. Även om farmarena skulle finna, att det var mindre lönande, sett helt och hållet från pekuniär synpunkt att köpa säd och avla grisar, kan varje farmare, som har säd på farmen, avla svin med förtjänst.

Men — om man helt undantager förtjänsten, önskar jag rikta min maning till farmarna från den patriotiska sidan av saken. Bristen på bacon i Frankrike är nu och kommer att bli mycket kännbar. Matfrågan är en livsfråga. Manitobaregeringen sätter ett gott exempel genom att hålla ett större antal dräktiga svin vid de olika provinsinstitutionerna än någonsin förut. Det synes vara en säker och patriotisk handling för varje farmare att följa exemplet. Varje farmare vet själv, när han önskar, att smågrisarna skola komma. Suggans dräktighetsperiod är omkring 112 dagar, och man kan då inrätta det så, att smågrisarna komma på den mest lämpliga tid.

Huvudpunkterna, man bör lägga märke till, äro följande:

1. Köttbristen bland de allierade är allvarlig.
2. Intet annat husdjur är ägnat bättre för snabb köttproduktion än svinet.
3. Fläskprisen komma fortfarande att vara höga.
4. Genom att vara om sig i tid, kunna provinsens farmare fördubbla, ja, fyrdubbla Manitobas fläskproduktion 1918.
5. Genom att så det rätta slaget grönfoder till våren kan man inrätta det så, att sommarfodret för svinen icke består uteslutande av säd.
6. Det är ingenstädes i världen, där man är bättre i stånd att hjälpa de allierade i detta avseende än i Manitoba.

Till Svenska Canada-Tidningens prenumeranter.

Svenska Canada-Tidningen har under de senaste månaderna erhållit en massa nya prenumeranter för 25 cents till årets slut. Dessa nya prenumeranter uppmanas nu att ofördröjligen förnya sin prenumeration, och de böra göra detta före den 1 januari, ty efter detta datum har tidningens pris höjts till $1.50 om året. Den kostar som bekant nu endast $1.00 om året. Alla andra prenumeranter uppmanas även att passa på att nu betala sin prenumeration för ett eller flera år och därigenom spara pängar.

Kriget har kommit allt att stiga i höjden; endast brevportot är en tredjedel högre än förut. Det är nu förbundet med betydligt större utgifter att skriva till prenumeranterna angående avgiften, och vi vilja därför rikta en vädjan till Svenska Canada-Tidningens läsare att komma i håg tidningen med prenumerationsavgiften. **Sänd genast in denna.** Utgifterna ha stigit betydligt, och vi måste göra räkning på avgifterna i **förskott.** Det skall icke kosta läsarena mycket besvär att tillse, att prenumerationsavgiften insändes i förskott; men det skall underlätta vårt arbete betydligt. Uppskjut icke, utan klipp ur nedanstående kupong och sänd den genast, tillsammans med den förnyade prenumerationsavgiften.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN,
325 Logan Avenue, Winnipeg, Man.

Härmed närslutes $..... som förnyar min prenumeration på Svenska Canada-Tidningen från ..... 191... till .....

NAMN .....

ADRESS .....

Dr. Philip A. Eckman
Skandinavisk Tandläkare

Tändernas vård

får icke försummas, om ni önskar behålla eder goda hälsa. Det har bevisats att alla svåra sjukdomar komma af dåliga eller försummade tänder. — Jag står med nöje till eder tjänst och vill gifva eder alla råd jag kan och vill undersöka edra tänder gratis.

TANDER UTDRAGAS SMARTFRITT.

ALLT ARBETE GARANTERAS.

Dr. PHILIP A. ECKMAN
Manitoba Hall Block,
293 Portage Ave., Winnipeg, Man.

CANADIAN NORTHERN RAILWAY

1917 DECEMBER 1917

EXKURSIONER
Till ÖSTRA CANADA
DAGLIGEN DEC. 1 TILL DEC. 31. Gäller för retur inom tre månader.

Liberala uppehåll, Första klass biljetter Eget val av router. | Utmärkt betjäning. Standardtåg med elektriskt ljus. | Observationsvagnar, Winnipeg till Toronto, Standard sovvagnar

GENOMGÅENDE TURISTVAGNAR NYA, MED ALLA FÖRBÄTTRINGAR.
Från Edmonton, Calgary, Saskatoon, Regina, Brandon och Winnipeg
Till TORONTO

Dagliga tåg
MELLAN
WINNIPEG OCH TORONTO
1:a December till 5:e Januari

EFTERFRÅGA PAMFLETT.
CITY TICKET OFFICES
Main och Portage, Telefon Main 1066.
685 Main St., Telefon Main 40.
CANADIAN NORTHERN

Copenhagen

TUGG-TOBAK

Gjord af den mest utvalda, rika, saftiga bladtobak — garanterad absolut ren.

Detta är asken, som gifver eder världens bästa tuggtobak.

HOS ALLA HANDLARE.